

hos Confirmanderne. Det er tillige aabenbart, at, naar denne Handling hyppigere gjentages i Menigheden, da vil den heller ikke ledsages med den sædvanlige Interesse fra dennes Side. Det er en afgjort Sag, at jo flere Fædre og Mødre der ere tilstede, for at see deres Børn fremstillede i Kirken, for at gjentage deres Daabs-Løfte og annamme den fuldstændige Afgang til Kirkens Goder, desto mere maae de føle sig henbragne til denne Handling; og omvendt vil Interessen tabe sig, hvor kun een eller to Confirmander fremstilles. Det er iltgemaade en afgjort Sag, at Sommeren er en mindre heldig Tid til Confirmations-Forberedelsen; denne Aarstid virker kun Lidet til at vække de aandelige Gvner, er kun lidet skiftet til at gjøre Børnene modtagelige for Religionens Sandheder. Man har derfor med Rette henlagt Forberedelsen til Vintertiden, hvilket ogsaa med Hensyn til Livets Sybler og Gjerning er at foretrække. Ja, dersom det foreliggende Lovforslag opstillede visse Vilkaar, visse Betingelser, fastsatte for Exempel, at, hvor et stort Antal af Confirmander maatte antages at være tilstede, at hvor der var en betydelig lang Vej til Præstens Bolig, eller fandtes andre locale Hindringer, at der skulde den foreslaaede Forandring skee, eller og dersom en competent Autoritet i denne Sag erklærede Forandringen for at være fornøden, at saaledes Menigheden saavel som Præsten begge erklærede sig derfor, — ja, da troer jeg, at en Forandring burde skee, eller om der var afvigende Meninger mellem disse, at Sagen da burde indstilles til en høiere staaende Autoritets Afgjørelse; men til Sigt seer jeg ikke Noget. Det hedder simpelt vel i Lovforslaget, at Confirmationen skal holdes to Gange om Aaret, ja det er endogsaa udtrykt med de besynderlige Ord: „i alle Landets Sogne“. Nu er dette i og for sig en Umulighed; thi i ethvert Sogn er der ikke en Kirke, hvor Confirmationshandlingen passeligt kunde foretages, og ialtsald er den Gjenstand, som her er for, ingenlunde en communal Gjenstand, saa at den kunde henføres under Sognedistrikter. Det burde ialtsald hedde, at Confirmationen blev i alle Landets Menigheder eller Pastorater at afholde paa begge de nævnte Søn-

dage. Men jeg forbigaaer dette. Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, der nylig satte sig (Knuth), angaaende den Forbindelse, der hidtil har bestaaet imellem Skolegangen og Confirmationen, da indrømmer jeg fuldkommen Sandheden af hans Bemærkning, at disse to Dele burde i Virkeligheden være adskilte. Confirmationen kan og bør paa ingen Maade betragtes som en forsat eller fuldstændiggjort Skoleunderviisning. Hvor denne Opfattelse finder Sted, der er den aldeles feilagtig og uberettiget, ja, selv om vi holdt os til, at Religionen er en egen Underviisningsgjenstand i vore Skoler, selv om man kunde sige, at Confirmationen forsaavidt var en Fuldstændiggjørelse af Skolegangen, saa vilde jeg endda gjøre Indvending derimod; thi det er ikke en forsat Skoleunderviisning, det gælder om ved Confirmationen, men det er at fremstille for Ungdommen et Indbegreb af de christelige Lærdomme og at gjøre disse saavidt muligt frugtbare i Børnets Sjæl, saa at de kunne vise deres Virkning i Livet. Det er det egentlige Maaal for Confirmationen; det er dertil Kirkens Lærere skulle arbejde. Disse er de Indvendinger, jeg foreløbigt har at gjøre mod det foreliggende Forslag, og dersom det skulde overgaae til anden Behandling, vil jeg ogsaa forbeholde mig at stille Ændringsforslag dertil.

Solberg: Jeg skal blot tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, vi have hørt af den ærede Taler. Naar den ærede Taler yttrede, at Præsten, hvis dette Lovforslag vedtoges, faaer flere Forretninger, saa troer jeg virkelig ikke, at man bør anspre dette som Grund for, at Forslaget ikke bør nyde Fremme. Jeg har allerede engang ytret, at jeg troer, at hvor en Sag er af almeen Interesse, der bør man ikke undslaae sig for at paalægge sig de større Byrder, der ere nødvendige for at fremme den, og det er forresten det ærede Medlem meget godt bekendt, at om Sommeren er der for Præsten meget faa Forretninger i Sammenligning med dem, der ere om Vinteren. Sommeren er netop den Tid, da Præsten har den